

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 20 _____

din _____ 27.01.2010 _____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din sat, județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de, din sat, județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de Inspecție fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr., privind suma totală contestată de, reprezentând:

-– TVA;
-– majorări de întârziere TVA;
-– impozit pe profit;
-– majorări de întârziere impozit pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., privind suma totală de, din care– TVA,– majorări de întârziere TVA,– impozit pe profit,– majorări de întârziere impozit pe profit.

În contestația formulată, petenta solicită admiterea contestației și anularea în parte a deciziei de impunere contestate, în sensul de a constata că decizia de impunere este nelegală deoarece contravine principiului buneii credințe care este prezumat și numai reaua credință trebuie probată, principiu consfințit de dreptul civil și sigur preluat și de OG 92/2003 cu modificările ulterioare privind Codul de procedură fiscală, sub aspectul impunerii următoarelor sume:

- suma delei, reprezentând TVA aferentă celor patru facturi emise deMaramureș (f.f., f.f.) și Maramureș (f.f. și f.f.);
- suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA în sumă de lei;
- suma de lei, reprezentând impozit pe profit aferent facturilor mai sus menționate;
- suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

Petenta susține că formulează contestație cu privire la suma totală de, sumă despre care susține că nu o datorează, deoarece decizia de impunere atacată a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor OG 92/2003, republicată și a art. 153 lit. a din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Societatea solicită de asemenea, suspendarea deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. până la data rezolvării definitive a contestației.

Ca argumente aduse în susținerea contestației, societatea afirmă că pentru ca decizia de impunere să fie legală, trebuie să se facă dovada relei credințe a acesteia, reaua credință care în sistemul de drept trebuie dovedită.

Astfel, petenta afirmă că simpla afirmație că prin verificările încrucișate și cu referire la adresele cu nr. și a DGFP – AIF Maramureș s-ar fi concluzionat că societățile care au emis cele patru facturi erau inactive, nu reprezintă dovadă a faptului că societatea a avut la cunoștință despre acest fapt.

Contestatoarea consideră că, așa cum prevede și art. 153 alin. 9 din Legea nr. 571/2003, inactivitatea firmelor nu era menționată la registrul comerțului, deci nu era nici o publicitate în acest sens conform dispozițiilor legale, atunci societatea nu avea de unde lua la cunoștință de acest fapt juridic.

Societatea precizează că, nefiind înregistrată inactivitatea în registrul comerțului (societatea susține că adresele mai sus menționate nu corespund realității deoarece crede că DGFP Suceava nu a efectuat cercetări în acest sens), aceasta nu era înregistrată nici pe internet, și mai mult decât atât, o parte din suma datorată i s-a achitat la data de 30.07.2008 prin Banca, și depune în acest sens copie după extrasul de cont.

Societatea afirmă că dacă cele două firme erau inactive, având în vedere cele expuse mai sus, reaua credință le aparține și sumele trebuiau să le fie imputate lor.

Cu privire la celălalt capăt de cerere, referitor la decizia de instituire a măsurilor asiguratorii în acord cu dispozițiile OG 92/2003 cu trimitere la principiul in dubio pro reo (art. 32 pct. 3 din OG 2/2001, modificată), petenta consideră că se impune suspendarea executării acestei decizii, până la soluționarea contestației.

În concluzie, petenta solicită admiterea contestației pentru cele două capete de cerere formulate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., s-a stabilit în sarcina suma totală de plată de lei, din care societatea contestă suma de, reprezentând TVA, majorări de întârziere TVA, impozit pe profit și majorări de întârziere impozit pe profit.

În urma controlului efectuat la, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de patru facturi fiscale emise de două societăți din județul Maramureș, respectiv f.f., f.f. emise de Maramureș și f.f. și f.f. emise de S.C. S.R.L. Maramureș, pentru care s-a solicitat un control încrucișat la DGFP Maramureș prin adresa nr. cu privire la realitatea tranzacțiilor.

Prin adresele nr. și primite de la DGFP – AIF Maramureș rezultă că societățile menționate mai sus sunt declarate inactice începând cu data de 11.06.2006 și nu au efectuat nici un fel de tranzacție comercială până la data de 30.11.2009. Prin procesele verbale încheiate de către DGFP – AIF Maramureș în data de 30.11.2009 se precizează că nu au fost emise de către cele două societăți cele patru facturi menționate mai sus.

În consecință, s-a stabilit suplimentar în sarcina petentei un **impozit pe profit în sumă de lei**, iar pentru neplata la termenul scadent a acestui impozit s-au calculat **majorări de întârziere aferente în sumă de lei**, calculate pentru perioada 25.07.2008 – 10.12.2009.

De asemenea, s-a stabilit suplimentar în sarcina petentei și **TVA** aferentă celor patru facturi, **în sumă delei**, iar pentru neplata la scadență a taxei s-au calculat **majorări de întârziere aferente TVA în sumă de lei**, calculate pentru perioada 25.07.2008 – 10.12.2009.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de lei, din care- impozit pe profit,- majorări de întârziere impozit pe profit, stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă datorează această sumă, în condițiile în care în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că societățile furnizoare erau declarate inactice.

În fapt, în urma controlului efectuat la, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de patru facturi fiscale emise de două societăți din județul Maramureș, societăți despre care în urma verificărilor efectuate a rezultat că sunt declarate inactice începând cu data de 11.06.2006 și nu au efectuat nici un fel de tranzacție comercială până la data de

30.11.2009. Prin procesele verbale încheiate de către DGFP – AIF Maramureș în data de 30.11.2009 se precizează că nu au fost emise de către cele două societăți cele patru facturi menționate mai sus.

Organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina petentei un **impozit pe profit în sumă de**, iar pentru neplata la termenul scadent a acestui impozit s-au calculat **majorări de întârziere aferente în sumă de**, calculate pentru perioada 25.07.2008 – 10.12.2009.

Petenta susține că decizia de impunere este nelegală deoarece contravine principiului buneii credințe și a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor OG 92/2003, republicată și a art. 153 lit. a din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Contestatoarea consideră că, așa cum prevede și art. 153 alin. 9 din Legea nr. 571/2003, inactivitatea firmelor nu era menționată la registrul comerțului, deci nu era nici o publicitate în acest sens conform dispozițiilor legale, atunci societatea nu avea de unde lua la cunoștință de acest fapt juridic.

Societatea precizează că, nefiind înregistrată inactivitatea în registrul comerțului (societatea susține că adresele mai sus menționate nu corespund realității deoarece crede că DGFP Suceava nu a efectuat cercetări în acest sens), aceasta nu era înregistrată nici pe internet, și mai mult decât atât, o parte din suma datorată i s-a achitat la data de 30.07.2008 prin Banca, și depune în acest sens copie după extrasul de cont.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 11 din** Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1[^]1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

[...].”

Se înțelege că autoritățile fiscale când calculează un impozit sau o taxă pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, respectiv pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv.

- **art. 21 din** Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei:

ART. 21

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

Potrivit acestui text de lege, în calculul profitului impozabil se cuprind cheltuielile deductibile, iar acestea sunt acele cheltuieli care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

De asemenea, nu sunt cheltuieli deductibile acele cheltuieli înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv. Rezultă astfel că, în situația în care un contribuabil înregistrează în evidența sa contabilă o factură care este emisă de un contribuabil inactiv, cheltuielile aferente acelei facturi sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil.

- În ceea ce privește modul de calcul al profitului impozabil, sunt aplicabile prevederile **art. 19 alin. 1** din actul normativ mai sus citat:

ART. 19

“Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea unor facturi emise de către contribuabili declarați inactivi, rezultă că în mod legal organul fiscal a încadrat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil și a stabilit suplimentar în sarcina un impozit pe profit suplimentar în sumă de

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia, nefiind înregistrată inactivitatea în registrul comerțului (societatea susține că adresele mai sus menționate nu corespund realității deoarece crede că DGFP Suceava nu a efectuat cercetări în acest sens), aceasta nu era înregistrată nici pe internet, și mai mult decât atât, o parte din suma datorată i s-a achitat la data de 30.07.2008 prin Banca, și depune în acest sens copie după extrasul de cont, **facem precizarea că** prin procesele verbale nr. și nr. emise de DGFP Maramureș – Activitatea de Inspecție Fiscală, existente în copie la dosarul contestației, se menționează că în urma verificărilor efectuate la S.C.S.R.L. și respectiv la S.C. S.R.L. a rezultat că S.C. S.R.L. nu a depus situații financiare anuale din anul 2006 și declarații de impozite și taxe din luna martie 2007 și până în prezent, iar S.C. S.R.L. nu a depus situații financiare anuale și declarații de impozite și taxe de la înființare și până în prezent. De asemenea, în ambele procese verbale se face și mențiunea că ambele societăți sunt declarate inactive începând cu 11.06.2006, deci anterior datei la care s-au emis facturile.

Mai mult decât atât, contestatoarea nu dovedește cu documente faptul că societățile respective nu erau inactive, aceasta depunând copii după cele patru facturi și după un extras de cont emis de Banca, de unde rezultă că petenta a efectuat plata sumei de 30.000 lei către S.C. S.R.L. reprezentând contravaloarea unei facturi cu materiale, dar aceste documente nu sunt relevante în dovedirea faptului că societățile nu erau inactive.

De asemenea, în OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la **art. 65 alin. 1** se stipulează că:

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. [...].”

Rezultă astfel că un contribuabil trebuie să dovedească actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal cu probe din care să rezulte că afirmațiile sale sunt veridice.

În cazul de față, prin documentele pe care le anexează la contestația formulată (copie după facturile emise de societățile inactive și după un extras de cont), societatea nu dovedește că societățile respective nu sunt inactive și că drept urmare, facturile în cauză ar fi fost deductibile la calculul profitului impozabil. Rezultă astfel că susținerea petentei nu poate fi reținută în susținerea favorabilă contestației.

Având în vedere că societatea nu demonstrează cu documente că societățile nu sunt inactive, rezultă că în mod legal organul fiscal a respins la deducere contravaloarea cheltuielilor aferente facturilor emise de societățile inactive, și a stabilit suplimentar **un profit impozabil în sumă de**, drept pentru care

urmează a se respinge contestația pentru aceste capăt de cerere, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, iar pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit prevederilor legale mai sus citate, precum și principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accessoriul urmează principalul**, urmează a se **respinge ca neîntemeiată contestația** și pentru suma de, reprezentând **majorări de întârziere** aferente impozitului pe profit.

2. Referitor la suma contestată de lei, din care- TVA,- majorări de întârziere TVA, stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă datorează această sumă, în condițiile în care în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că societățile furnizoare erau declarate inactice.

În fapt, în urma controlului efectuat la, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de patru facturi fiscale emise de două societăți din județul Maramureș, societăți despre care în urma verificărilor efectuate a rezultat că sunt declarate inactice începând cu data de 11.06.2006 și nu au efectuat nici un fel de tranzacție comercială până la data de 30.11.2009. Prin procesele verbale încheiate de către DGFP – AIF Maramureș în data de 30.11.2009 se precizează că nu au fost emise de către cele două societăți cele patru facturi menționate mai sus.

Organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina petentei **TVA în sumă de lei**, iar pentru neplata la termenul scadent a acestei taxe s-au calculat **majorări de întârziere aferente în sumă de lei**, calculate pentru perioada 25.07.2008 – 10.12.2009.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 11** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1[^]1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

[...]”.

Se înțelege că autoritățile fiscale când calculează un impozit sau o taxă pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, respectiv pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv.

- În aceea ce privește dreptul organelor fiscale de a anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, la **art. 153 alin. 8** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

ART. 153

„Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

[...]

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, dacă o persoană impozabilă figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi, atunci organele fiscale au dreptul de a anula din oficiu înregistrarea acestei persoane în scopuri de TVA.

- **Art. 134¹ și art. 134²** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

ART. 134¹

„Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

[...]”.

ART. 134²

„Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

[...]”.

Din aceste texte de lege rezultă că faptul generator al TVA intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, iar exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

Având în vedere aceste prevederi legale, pentru achizițiile efectuate de petentă, faptul generator și exigibilitatea TVA au intervenit la data livrării bunurilor respective.

În urma verificărilor efectuate la S.C., organele fiscale au constatat că societatea a achiziționat diverse materiale de la doi furnizori declarați inactivi. Ținând cont de faptul că potrivit prevederilor legale mai sus citate organele fiscale au dreptul de a anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA dacă aceasta se regăsește în lista contribuabililor inactivi și de a nu lua în calcul o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv, și luând în considerare că petenta nu dovedește cu documente faptul că S.C. S.R.L. Maramureș și S.C. S.R.L. Maramureș nu sunt contribuabili inactivi, rezultă că în mod legal organele fiscale au procedat la anularea operațiunilor prevăzute în cele patru facturi emise de cei doi furnizori și au respins la deducere TVA aferentă în sumă totală de lei, drept pentru care **urmează a se respinge contestația** formulată cu privire la această sumă, **ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.**

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, iar pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit prevederilor legale mai sus citate, precum și principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația** și pentru **majorările de întârziere aferente TVA** în cuantum de lei.

3. Referitor la solicitarea petentei de suspendare a Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. până la soluționarea prezentei contestații, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, petenta solicită suspendarea executării Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. până la soluționarea prezentei contestații.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 215 alin. 1 și 2** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 215

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei”.

Potrivit acestui text de lege, contribuabilul are dreptul de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, solicitare care se depune la instanța competentă, iar aceasta poate suspenda executarea, în cazul în care se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate.

De asemenea, faptul că petenta a depus contestație împotriva unui act administrativ fiscal, nu înseamnă că s-a suspendat executarea acestuia.

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea contestatoarei de suspendare a executării Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. intră sub incidența prevederilor legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, **neavând competența materială**, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 11, art. 19, art. 21, art. 153 alin. 8, art. 134¹ și art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei, art. 65 alin. 1, art. 215 alin. 1 și 2 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de, cu sediul în sat, județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr., privind suma totală contestată de, reprezentând:

- – TVA;

-– majorări de întârziere TVA;
 -– impozit pe profit;
 -– majorări de întârziere impozit pe profit,
- ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

2. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,

.....